

ת"ד 2895/04/17 - מדינת ישראל נגד ויסאם זוביידאת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

29 ינואר 2018

ת"ד 2895-04-17 מדינת ישראל נ' זוביידאת

לפני כבוד השופט טל תדמור-זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ויסאם זוביידאת

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לי לוי

הנאשם - נוכח

ב"כ הנאשם - עו"ד נאדר חילף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סטיה מנתיב נסיעה, מהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך, נהיגה בקלות ראש ובאופן שגרם נזק לכלי רכב וחבלה של ממש לנהגים המעורבים.

מעובדות כתב האישום עולה כי מדובר בתאונת דרכים שארעה ביום 9/1/17 בשעת צהריים, בכביש המחבר בין בסמ"ת טבעון לצומת אלונים, כתוצאה מסטית רכבו של הנאשם לנתיב הנגדי, תוך חציית קו הפרדה רצוף. כתוצאה מהתאונה, נחבלו הן הנהג המעורב והן הנאשם חבלות של ממש.

לנהג המעורב נגרם שבר בזיז רוחבי בצוואר ובשורש כף היד ולנאשם נגרמו שברים בחוליות, פריצת דיסק, שברים בצלעות, קונטזיה ריאתית ועוד. עוד עולה מכתב האישום כי הנאשם היה מאושפז עד ליום 17/1/17 ומאותו מועד ועד ליום 9/3/17, שהה בשיקום בבית לוינסטיין.

דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של עבירות התעבורה בכלל ובפרט אלה אשר גורמות לתאונת דרכים,

עמוד 1

כתוצאה מחוסר תשומת לב של הנהג. העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור בכלל ועל חיי ציבור המשתמשים בדרך בפרט ויפים לעניין זה דבריו של כבוד הש' חשין ז"ל בע"פ 11786/04 אבו טריף נ' מדינת ישראל (5.9.05) (הדברים נאמרו לעניין גרם מוות ברשלנות, ברם יפים הם אף לעניינו):

"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונת דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - תאונה מקפחת חיים לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות-דעת, פזיזות, אדישות, נמהרות של אוחזי-ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחיידק-מוות שאין יכולת לעמוד בפניו..."

בתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, קבעו לא אחת כי לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש. כך למשל נקבע ברע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)(להלן: "פס"ד קרני"):

"לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה במקרים של תאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש רחב ונקבע בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובפרט לרמת רשלנותו של נהג הרכב הפוגע, לצד חומרת הפגיעה שנגרמה למעורבים. עוד עולה כי על דרך הכלל מדיניות הענישה נעה סביב מספר חודשי פסילה בפועל לצד פסילה על תנאי וקנס ואין זה נוהגו של בית המשפט לגזור בעבירות אלה מאסר בפועל, אלא במקרים חריגים, בהם דובר בחבלות ברף גבוה מאד, וכשהנחבלים נותרו פגועים קשה לאורך זמן, שלא לומר לצמיתות (ראה למשל רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מ"י (21.4.05) ורע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ' נ' מ"י (18.10.12), אליהם הפנה ב"כ המאשימה, וכן עפ"ת 1471-01-08 אראיה נ' מ"י (5.6.08) ועפ"ת 49512-07-13 תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל (2.2.14)). יתרה מזאת, גם באותם פסקי דין מועטים, עונשי המאסר הוטלו לרוב בדרך של עבודות שירות ואין לומר כי הם מייצגים רף ענישה מקובל על מי שגרם "חבלה של ממש" שתוצאותיה אשפוז למשך ימים או שבועות.

כך למשל, בת"ד (מרכז) 922-01-11 הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונת דרכים אשר גרמה חבלה של ממש לנהג האופנוע המעורב (שברים ברגל וניתוח). בית המשפט גזר על הנאשם 11 חודשי פסילה בפועל, 4 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס בסך 1800 ₪.

בת"ד (חיפה) 252-08-10 הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונה שגרמה לנהג הקטנוע המעורב חבלות של ממש (שברים ב-4 צלעות, קונטוזיה ריאתית ושבר באגן). נקבע כי מדובר בתאונה מבצעית עת הנאשם, שוטר

מצטיין, היה בדרכו עם ניידת לאירוע פלילי. בית המשפט עמד על המשקל שיש לתת לנסיבות אישיות של הנאשם (אב ל-7 ילדים, עברו התעבורתי תקין) גם בתאונות שתוצאתן חבלה קשה מאד וגזר על הנאשם 6 חודשי פסילה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים, התחייבות בסך 7500 ש"ח שלא לעבור העבירות ל-3 שנים וקנס בגובה 1500 ₪.

בת"ד 252-05-10 הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בגרימת תאונה אשר גרמה להולך רגל בן 12 שנים חבלת ראש קשה ונכות בשיעור של 35%. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם 10 חודשי פסילה, לאחר ניכוי חודשיים פסילה מנהלית, לצד מאסר מותנה וקנס.

בעפ"ת (מחוזי י-ם) 21792-04-11 הורשע הנאשם בתאונת דרכים אשר גרמה להולכת רגל חבלות של ממש - מספר שברים בפלג גופה השמאלי אשר הצריכו אשפוז לצורכי רפוי וטיפול בבית החולים למשך כחודש וחצי. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם פסילה לתקופה של 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪ ובית המשפט המחוזי דחה הערעור על חומרת העונש.

בעפ"ת (מחוזי י-ם) 34241-04-11 דובר בנאשם אשר פגע בעגלת תינוק בעת מעבר במעבר חציה. כתוצאה מכך, נפלה התינוקת על הכביש ונחבלה בראשה. בית המשפט לתעבורה הטיל 3 חודשי פסילה, 200 שעות של"צ, קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 9 חודשים.

עוד רואה לציין את ת"ד 816-10-13 **מ"י נ' ממוקה**, אשר נדון על ידי. שם דובר בנאשמת, אשר לא נתנה להולכת רגל לחצות מעבר חציה בבטחה, פגעה בה וגרמה לה חבלות של ממש שהתבטאו בשברים מרובים הן בגפיים העליונות והן באגן, כמו גם בפגיעה במיתרי הקול. הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליה 8 חודשי פסילה על תנאי, לצד עונשים נלווים. הן הנאשמת והן המדינה ערערו על גזר הדין, זו על חומרתו וזו על קולתו, אולם בסופו של יום השתיים קיבלו את המלצת בית המשפט המחוזי וביקשו לחזור בהם מהערעור, בכפוף להוספת רכיב של מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, לבל תעבור הנאשמת עבירה לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה, ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (עפ"ת 27277-06-15).

כן ראו עפ"ת (מחוזי חיפה) 37812-06-17 אברג'יל נ' מדינת ישראל.

בענייננו, הנחבל העיקרי מהתאונה הוא הנאשם עצמו ומטיעונו היום למדתי כי הוא החלים כליל מהחבלות והפגיעות וכל שמונע ממנו לחזור לעבודה הוא רשיון הנהיגה שלו.

בנסיבות אלה, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 עד 18 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים, קרי, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, על הרף התחתון שלו, נכלל בגדר מתחם העונש ההולם.

אשר לנסיבותיו של הנאשם - דומה כי הצדדים שקלו את העובדה כי משך ותק נהיגה של כ-14 שנים אין לחובתו הרשעות קודמות ואת יתר נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו מפי בא כוחו.

בהתחשב בכל האמור רואה לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים, על הרף התחתון שלו וגוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.
  2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים בפועל. מניין ימי הפסילה יחל לא יאוחר מיום 29/5/17, אז הפקיד הנאשם את רשיון הנהיגה שלו במסגרת פסילה עד תום ההליכים.
  3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.
  4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 14 ימים על תנאי למשך שנה, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.
  5. קנס בסך 2,000 ₪.
- הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 4/3/18.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ג שבט תשע"ח, 29/01/2018 במעמד הנוכחים.

טל תדמור-זמיר, שופטת

הוקלדעלדירוזיןעייש